

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 17 grudnia 2015 r.

Poz. 5539

UCHWAŁA NR XXVI.276.S.2015 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W SZCZECINIE

z dnia 25 listopada 2015 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Nr XII/282/15 Rady Miasta Szczecin z dnia 27 października 2015 r. zmieniającej uchwałę w sprawie ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego

Na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 594, z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1113, z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność uchwały Nr XII/282/15 Rady Miasta Szczecin z dnia 27 października 2015 r. zmieniającej uchwałę w sprawie ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego - w części dotyczącej § 1 pkt 2 uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Uchwała Nr XII/282/15 Rady Miasta Szczecin z dnia 27 października 2015 r. zmieniająca uchwałę w sprawie ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie w dniu 30 października 2015 r.

Kolegium Izby zbadało uchwałę w dniu 4 listopada 2015 r. stwierdzając we wstępnej ocenie, iż uchwała budzi wątpliwości co do zgodności z art. 40 ust. 9 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, ze zm.), ponieważ w § 1 pkt 2 ustalono stawki opłaty za zajęcie pasa drogowego pod reklamy określonych produktów, ze względu na treść reklamy oraz sposób wykonania reklamy.

W związku z powyższym, zostało wszczęte postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności § 1 pkt 2 przedmiotowej uchwały, o czym Przewodniczący Rady Miasta Szczecin powiadomiony został pismem z dnia 9 listopada br. (znak pisma: K.0010.436.AS.2015). W treści pisma wskazano, że w posiedzeniu Kolegium Izby w dniu 25 listopada 2015 r. ma prawo uczestniczyć upoważniony przedstawiciel podmiotu, którego sprawa jest rozpatrywana, a do czasu zakończenia wszczętego postępowania przysługuje prawo wnoszenia wyjaśnień.

Kolegium Izby ostatecznie zbadało uchwałę Rady Miasta na posiedzeniu w dniu 25 listopada 2015 r. W posiedzeniu Kolegium Izby uczestniczyła Pani Joanna Martyniuk - radca prawny reprezentująca Miasto Szczecin.

Pani Joanna Martyniuk wniosła zarzut proceduralny dotyczący właściwości rzeczowej Regionalnej Izby Obrachunkowej do rozstrzygnięcia nadzorczego tejże uchwały. W jej ocenie uchwały podejmowane na podstawie ustawy o drogach publicznych nie mieszczą się w katalogu uchwał wymienionym w art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, ponieważ nie dotyczą podatków i opłat do których stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej. W Jej ocenie potwierdzeniem powyższego są przepisy art. 2 § 1 pkt 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z których wynika, że egzekucji administracyjnej podlegają podatki i opłaty do których stosuje się przepisy działu III Ordynacji podatkowej, natomiast w ustawach w których nie ma wprost odesłania do Ordynacji podatkowej stosuje się przepisy egzekucji administracyjnej. Takim przepisem

odsyłającym do ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji jest art. 40d ust. 2 ustawy o drogach publicznych. Podkreśliła również, że do opłaty za zajęcie pasa drogowego stosuje się przepisy art. 60 ustawy o finansach publicznych z zastrzeżeniem o możliwości stosowania przepisów art. 67 tej ustawy, a jedynie odpowiednio przepisy działu III Ordynacji podatkowej. Odnosząc się do zapisu uchwały Pani J. Martyniuk wskazała, iż litery przestrzennie montowane to swego rodzaju nadbudowa, która stanowi rodzaj obiektu i nie można utożsamiać różnicowania stawek wedle rodzaju reklamy a wedle rodzaju obiektu, na co art. 40 ust. 9 pkt 4 ustawy o drogach zezwala. Systematyka art. 40 ustawy wskazuje, iż wymienione tam czynności to cele, na które zajmuje się pas drogowy.

Kolegium zważyło, co następuje:

Zakwestionowane postanowienia uchwały Nr XII/282/15 Rady Miasta Szczecin z dnia 27 października 2015 r., wymienione w § 1 pkt 2 niniejszej uchwały, określające stawki opłaty za zajęcie pasa drogowego pod reklamy produktów wpisanych na listę produktów tradycyjnych, pochodzących z Województwa Zachodniopomorskiego, wykonane jako litery przestrzenne montowane nad witryną nieprzysłaniające elementów dekoracyjnych elewacji spowodowały zróżnicowanie stawek ze względu na reklamy oraz sposób wykonania reklamy. Ponadto określona w tym paragrafie treść reklamy wskazuje również na krąg podmiotów posiadających określone produkty oraz określony sposób wykonania reklamy.

W ocenie Kolegium, różnicowanie stawek według wskazanego kryterium stanowi naruszenie art. 40 ust. 9 cyt. ustawy o drogach publicznych, według którego przy ustalaniu stawek uwzględnia się:

- 1) kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty;
- 2) rodzaj elementu zajętego pasa drogowego;
- 3) procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni;
- 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego;
- 5) rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym.

Ustalenie odrębnej stawki opłaty za zajęcie pasa drogowego w zależności od treści reklamy, sposobu jej wykonania, a tym samym ograniczenie podmiotów stanowi ustawowe przekroczenie kompetencji przez Radę, ponieważ ww. artykuł takowych kryteriów nie zawiera, a stanowi katalog zamknięty. Przepis ten zezwala na zróżnicowanie wysokości ustalonych przez organy stanowiące gminy stawek opłat za zajęcie pasa drogowego wyłącznie ze względu na okoliczności i przesłanki enumeratywnie w nim wskazane. Z treści tego przepisu nie wynika możliwość różnicowania wysokości stawek za reklamę przy zastosowaniu kryterium podmiotowego. W ocenie Kolegium tak sformułowana treść reklamy wpłynie na ograniczenie podmiotów, które będą mogły skorzystać z tej stawki i spowoduje naruszenie zasady równości wobec prawa poprzez faworyzowanie określonych podmiotów.

Takie też stanowisko w podobnej sprawie, dotyczące różnicowania stawek opłat ze względu na prezentowaną treść reklamy zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 maja 2014 r. (sygn. akt II GSK 437/13), „W art. 4 pkt u.d.p. zawarta jest definicja reklamy: „nośnik informacji wizualnej w jakiegokolwiek materialnej formie wraz z elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, umieszczony w polu widzenia użytkownikowi drogi, niebędący znakiem w rozumieniu przepisów o znakach i sygnałach lub znakiem informującym o obiektach użyteczności publicznej ustawionym przez gminę. Zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia reklam wymaga zezwolenia zarządcy drogi, w drodze decyzji administracyjnej (art. 40 ust. 1 i 2 pkt 3 u.d.p. (...)) ustanawiając stawki opłat uwzględnia tylko i wyłącznie rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym będącego nośnikiem informacji wizualnej w jakiegokolwiek materialnej formie wraz z elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami. Zatem nośnik reklamy winien być uwzględniany przy ustalaniu stawki opłat”.

Kolegium Izby podziela pogląd NSA wyrażony ww. cyt. wyroku, iż: „możliwość różnicowania stawek opłat na podstawie art. 40 ust. 8 i ust. 9 u.d.p. nie jest kwestionowana w orzecznictwie. Jednakże musi to być wyłącznie kryterium rodzaju urządzenia, które nie zawiera dodatkowych elementów dyskryminujących czy naruszających zasadę równości uczestników obrotu gospodarczego”.

W tym stanie rzeczy Kolegium stwierdziło nieważność uchwały Nr XII/282/15 Rady Miasta Szczecin z dnia 27 października 2015 r. zmieniającej uchwałę w sprawie ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego - w zakresie § 1 pkt 2 uchwały.

Na niniejszą uchwałę Kolegium RIO w Szczecinie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie

Bogusław Staszewski